

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 217.223 van 16 januari 2012
in de zaak A. 196.538/IX-6804**

In zake : Michel ARTOOS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pascal Lahousse
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Leopoldstraat 64
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Landsverdediging

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 21 mei 2010, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 24 maart 2010 van de Medische Commissie voor Beroep van Defensie waarbij Michel Artoos definitief ongeschikt voor de dienst wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 207.665 van 27 september 2010 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoeker heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Geert De Bleeckere heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 januari 2012.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pascal Lahousse, die verschijnt voor de verzoeker, en majoor Philippe Van Gyseghem, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Geert De Bleeckere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is lid geweest van de Krijgsmacht van 3 november 2003 tot 15 mei 2004 als kandidaat-vrijwilliger korte termijn en van 8 januari 2007 tot 27 juni 2009 als kandidaat-beroepsvrijwilliger. In beide gevallen diende hij de Krijgsmacht te verlaten omwille van het feit dat hem de hoedanigheid van militair van rechtswege ontnomen werd: op 15 mei 2004 omdat hij de vorming in de voorziene termijn niet beëindigde; op 27 juni 2009 omdat hij het maximum aan uitstel-vorming heeft verkregen en geen uitstel meer kan krijgen.

3.2. In januari 2010 is de verzoeker opnieuw sollicitant voor een functie, als kandidaat-militair in het kader van de beroepsvrijwilligers. Op 8 februari 2010 wordt hij onderworpen aan een aantal medische onderzoeken (medische basisselectie - MBS). Hij wordt door de hoofdgeneesheer MBS medisch ongeschikt verklaard om te kunnen dienen in de Krijgsmacht. De motivering van deze beslissing luidt:

“(…)

Tot onze spijt moeten wij u meedelen dat u niet voldoet aan de vereiste criteria inzake de lichamelijke geschiktheid zoals die beschreven staan in de Wet van 27 maart 2003 betreffende de werving van militairen (artikel 9) en dus MEDISCH ONGESCHIKT bent verklaard.

U bent niet geslaagd voor het criterium: 1213

Toelichting: 1213: RX ~ abnormale kyfosehoek (65° , nl $< 45^{\circ}$)

Definitief ongeschikt: JA • NEEN ☐

(…)”

3.3. Dezelfde dag nog dient de verzoeker beroep in tegen deze beslissing bij de Medische Commissie voor Beroep (MCB).

Op 11 februari 2010 laat de verzoeker zich onderzoeken. Het verslag maakt melding van “dorsale kyfose van 43° ”.

Hij wordt vervolgens uitgenodigd om op 24 maart 2010 voor de MCB te verschijnen.

3.4. Na onderzoek beslist de MCB op 24 maart 2010 de verzoeker medisch ongeschikt te verklaren.

Dit is de bestreden beslissing. Zij is als volgt gemotiveerd:

“(…)

Op 24 maart 2010 werd uw beroep tegen de beslissing van de Hoofdgeneesheer van de Medische Basisselectie of de inlijvingsarts betreffende uw medische ongeschiktheid door de Medische Commissie voor Beroep / Selectie behandeld.

U diende beroep in tegen het volgende criterium kyfose > 45°
criteria 1213

De commissie heeft beslist dat u (...) ongeschikt bent.

Uw definitief profiel is: P5 S2 I2 V2 C1 A1 M1 E1
G2 Y2 K1 O1

Deze beslissing is definitief.

(...)

Referenties: 1. Wet van 27 maart 2008 betreffende de werving van
militairen (Art. 16-17)

2. Koninklijk Besluit van 11 maart 2003 dat de medische
geschiktheid voor de dienst als militair vastlegt (Art. 3,
Ann A en B)

3. Koninklijk Besluit van 28 augustus 1981 betreffende het
medisch geschiktheidsprofiel (Art. 5 en 6, Ann 1)

(...).”

3.5. Op 14 april 2010 ondergaat de verzoeker op eigen initiatief nog
een medisch onderzoek in het AZ Turnhout, waaruit blijkt dat hij een gemeten
kyfosehoek heeft van +/- 20°.

IV. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van de partijen

4. De verzoeker voert de schending aan van de materiële
motiveringsverplichting en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de
uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. De verwerende partij
onderkent in de uiteenzetting van de verzoeker vijf onderdelen:

- Uit de beslissing kan niet worden opgemaakt dat de zaak onderzocht werd met
inachtneming van de regels vermeld in het koninklijk besluit van 11 maart 2003
tot vaststelling van de medische geschiktheidscriteria voor de dienst als militair
(hierna: het koninklijk besluit van 11 maart 2003); hij verwijst in dat verband
naar het arrest nr. 148.577 van 5 september 2005.
- Het is totaal ongerijmd dat hij sinds 3 november 2003 deel uitmaakte van
Defensie en dat hij nu plots definitief ongeschikt wordt verklaard voor een
rugletsel, terwijl hij in die periode nooit een ongeval of ziekte aan de rug heeft
gehad; de verwerende partij antwoordt in de beslissing niet op dat gegeven.

- De bestreden beslissing bevat slechts een hoop cijfers en letters die hij niet begrijpt en die de bestreden beslissing niet kunnen onderbouwen, minstens in hun ontoreikendheid gelijk staan met het ontbreken van deugdelijke redenen.
- Het eigen onderzoek dat hij heeft laten uitvoeren besluit tot een kyfsehoek van 20° terwijl in de beslissing van 8 februari 2010 rekening gehouden werd met een hoek van 65°.
- Bij de afwikkeling van zijn beroep is geen medisch onderzoek gebeurd; de beslissing in eerste aanleg is eenvoudigweg bevestigd, hetgeen niet te verzoenen is met de andere medische onderzoeken die hij ondergaan heeft; hij werd overigens meermaals door Defensie medisch goedgekeurd; zijn plotse ongeschikverklaring wordt niet afdoende gemotiveerd.

5. De verwerende partij beantwoordt de verschillende onderdelen als volgt:

- Waar de verzoeker aanvoert dat de MCB geen rekening gehouden heeft met het feit dat het koninklijk besluit van 11 maart 2003 in zijn bijlage A, kolom 6, bij aandoening 1213 het cijfer 2 vermeldt en dat zijn aandoening of gebrek daarom een “nadere beoordeling” had moeten krijgen, moet erop gewezen worden dat de verzoeker het medisch onderzoek heeft ondergaan als sollicitant en dat op hem bijgevolg niet kolom 6 -van toepassing voor een medisch onderzoek tijdens de loopbaan-, maar kolom 5 -dat betrekking heeft op de werving- van toepassing is en dat in die kolom het cijfer 1 vermeld is, wat betekent dat de betrokkene “definitief medisch ongeschikt” is. De MCB heeft dienovereenkomstig gehandeld.
- De verzoeker heeft na eerdere indiensttredingen de Krijgsmacht moeten verlaten omdat hij van rechtswege de hoedanigheid van militair verloren heeft. Bij een nieuwe sollicitatie in 2010 is vastgesteld dat hij medisch niet geschikt was en dat hij dus niet als kandidaat-militair kon aanvaard worden. Dat hij nooit een ongeval of ziekte aan de rug heeft gehad doet aan die vaststelling geen afbreuk.
- Zoals de Raad van State reeds heeft geoordeeld, volstaat voor de formele motivering van de beslissing, de verwijzing naar de reglementen waarin wordt bepaald hoe het medisch profiel van de kandidaten wordt vastgesteld en welke

factoren hun medische geschiktheid beïnvloeden. In dit geval verwijst de bestreden beslissing naar de wet van 27 maart 2003 en de koninklijke besluiten van 11 maart 2003 en 28 augustus 1981 betreffende het medisch geschiktheidsprofiel waarin de in de bestreden beslissing gehanteerde cijfer- en lettercodes duidelijk worden verklaard.

- De verzoeker verwijst naar een medisch onderzoek van 14 april 2010, dat posterieur is aan de bestreden beslissing van 24 maart 2010 en waarmee de MCB dus geen rekening kon houden.
- Er is in de procedure voor de MCB wel degelijk een onderzoek gebeurd, met name op 24 maart 2010. Uit de overgelegde stukken blijkt dat dokter Duynslaeger het protocol van 11 februari 2010 bij dat onderzoek betrokken heeft, dat hij voorts een eigen meting verricht heeft en zijn bevindingen genoteerd heeft. Waar de verzoeker verwijst naar eerdere onderzoeken die hem geschikt verklaarden, herhaalt zij dat de verzoeker nu pas medisch ongeschikt wordt verklaard en dat geen reglementaire bepaling voorschrijft dat het onderzoek naar de medische geschiktheid rekening moet houden met vorige beslissingen daaromtrent.

6. De verzoeker repliceert dat de in de beslissing vermelde letter- en cijfercodes die refereren aan complexe reglementaire bepalingen, voor een leek niet begrijpelijk zijn en dat die uitleg niet kan volstaan als feitelijke grondslag voor de bestreden beslissing, temeer hij nooit problemen gehad heeft met zijn rug, en de MCGR hem nog in 2008 volledig geschikt verklaard heeft na een scheenbeenbreuk. In ieder geval blijkt uit de onderzoeken die hij zelf heeft laten uitvoeren dat zijn letsel betrekking heeft op een afwijking van minder dan 45°, hetgeen toch ruim onder de 65° valt zoals de MCB heeft vastgesteld. Hij vraagt dat wegens de tegenstrijdigheden tussen de beslissing van de MCB en de verschillende medische attesten waarover hij beschikt, gekoppeld aan de omstandigheid dat hij nooit problemen heeft gehad met zijn rug, een deskundige aangesteld zou worden.

Beoordeling

7. De reglementaire bepalingen die relevant zijn voor de beoordeling van het middel en die in de bestreden beslissing ook zijn vermeld, luiden:

a) het koninklijk besluit van 28 augustus 1981 betreffende het medisch geschiktheidsprofiel:

-artikel 1:

“Het medisch profiel is de weergave van de evaluatie van de anatomische en functionele gegevens eigen aan een individu.”

-artikel 2:

“De verschillende anatomische en functionele gegevens waarop de bij artikel 1 bedoelde evaluatie steunt, worden ingedeeld in acht groepen, die men ‘factoren’ noemt.

Die factoren worden aangeduid met de letters P.S.I.V.C.A.M.E.”

-artikel 3:

“§ 1. Factor ‘P’ staat voor :

1° de algemene robuustheid die het gestel, de waarde van het beendergewrichtsstelsel en de spierontwikkeling omvat;

2° de weerstand aan krachtinspanningen;

3° de functionele waarde van de verschillende stelsels, met name het huidstelsel, het spijsverteringsstelsel, het cardio-vasculair, het pulmonaal en het genito-urinair stelsel, het zenuw- en zintuigenstelsel met uitzondering van de gezichts- en gehoorscherppte;

4° de kwaliteit der gezichtsorganen zonder weerslag op de gezichtsscherpte;

5° de kwaliteit der gehoororganen zonder weerslag op de gehoorscherppte.

§ 2. (...).”

-artikel 4:

“Voor elk van de factoren wordt, volgens een dalende waardeschaal van 1 tot 5, een cijfer toegekend dat overeenstemt met een van de evaluaties die in de bij dit besluit gevoegde tabellen zijn vermeld.”

-artikel 6:

“§ 1. Is medisch geschikt om een dienstneming of eerste wederdienstneming aan te gaan als kandidaat vrijwilliger van het actief kader of van het

reservekader, de kandidaat die het door de chef van de generale staf voor dit ambt bepaalde minimum medisch profiel behaalt. Dit minimum medisch profiel mag niet lager zijn dan :

P	S	I	V	C	A	M	E
3	3	3	3	3	2	3	3

§ 2. (...).”

- In de bijlage 1 bij dat koninklijk besluit is een tabel opgenomen waarbij voor de factor “P” met een score “5” vermeld wordt: “ongeschikt voor elke functie”.

b) het koninklijk besluit van 11 maart 2003 tot vaststelling van de medische geschiktheidscriteria voor de dienst als militair:

-artikel 1:

“Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder :
(...)

2° ‘sollicitant’ : de persoon, tussen het ogenblik waarop hij zich inschrijft voor een wervingssessie en het ogenblik waarop hij de hoedanigheid van kandidaat-militair verwerft, of desgevallend waarop er een einde gemaakt wordt aan het wervingsproces voor deze inschrijving;”

-artikel 2:

“Onverminderd (...) worden de geschiktheidscriteria voor de dienst als militair vastgesteld in de tabel in bijlage A bij dit besluit.”

-artikel 3:

“De geschiktheidscriteria zijn toepasselijk:

1° op de sollicitant in het kader van de beoordeling van de fysieke hoedanigheden op medisch gebied voor de aanvaarding als kandidaat-militair.

2° (...).”

-artikel 4:

“Ten gevolge van sommige aandoeningen of lichaamsgebreken ontdekt tijdens het medisch onderzoek in het kader van de beoordeling van zijn fysieke hoedanigheden op medisch gebied en overeenkomstig de bepalingen van kolom 5 in de tabel in bijlage A bij dit besluit, kan een sollicitant toegestaan worden om later een nieuwe kandidatuur in te dienen.”

- In de bijlage A bij dat koninklijk besluit wordt in de toelichting bij de kolommen gesteld:

“Kolom 5: Een cijfer 1 in deze kolom houdt in dat de aandoening of het lichaamsgebrek tot definitieve medische ongeschiktheid leidt bij de werving als militair. De betrokken sollicitant kan bijgevolg geen nieuwe kandidatuur meer indienen en dit om medische redenen.

Indien er in deze kolom een cijfer 2 voorkomt, kan een nieuwe kandidatuur ingediend worden.”

- In dezelfde bijlage A wordt bij het criterium 1213 (“Aandoeningen van de wervelzuil en de ribben”) in de kolom 5 het cijfer 1 vermeld.

8. In de bestreden beslissing wordt verwezen naar het koninklijk besluit van 11 maart 2003 en wordt het medisch profiel van de verzoeker vastgesteld. Voor factor “P” behaalt hij daarbij score “5”. Die feitelijke vaststelling heeft tot gevolg dat de verzoeker, rekening houdend met artikel 4 en de bijlage A bij het genoemd koninklijk besluit, ongeschikt is voor elke functie. De verwerende partij heeft aldus toepassing gemaakt van de regels die in de beslissing als referentie worden vermeld.

Terecht stelt de verwerende partij dat de verzoeker in het arrest nr. 148.577 van 5 september 2005 inzake Vanhumbeeck geen steun kan vinden voor zijn redenering, aangezien de verzoeker in die zaak geen sollicitant was, maar een beroepsvrijwilliger in dienst en hij zich in een juridisch verschillende situatie bevond doordat zijn situatie beoordeeld moest worden met inachtneming van de vermeldingen in kolom 6 van de bijlage A bij het koninklijk besluit van 11 maart 2003, die voor rugletsels een cijfer 2 bevat wat betekent dat het letsel niet onmiddellijk tot ongeschiktheid leidt maar dat de toestand van de betrokkene nader onderzocht moet worden terwijl de verzoeker beoordeeld moest worden met inachtneming van de vermeldingen in kolom 5 waarin voor die aandoeningen een cijfer 1 -definitief ongeschikt- vermeld is.

Het eerste onderdeel van het middel is niet gegrond.

9. Terecht stelt de verwerende partij dat de verzoeker niet sinds 3 november 2003 deel uitmaakt van Defensie. Uit het dossier van de zaak blijkt dat

de verzoeker op 15 mei 2004 de hoedanigheid van kandidaat-vrijwilliger korte termijn verloren heeft “ingevolge de beslissing DGHR omdat hij zijn vorming in de voorziene termijn (een jaar) niet beëindigd heeft” en dat hij op 27 juni 2009 de hoedanigheid van kandidaat-beroepsvrijwilliger verloren heeft omdat de beroepscommissie besloten heeft dat hij “definitief mislukt is omdat hij het maximum aan uitstel vorming heeft bekomen (01 jaar) en geen uitstel meer kan krijgen”. De bestreden beslissing volgt op een nieuwe sollicitatie van de verzoeker.

Dat de verzoeker voorheen nooit een ziekte of ongeval met problemen aan de rug heeft gehad, bewijst geenszins dat de MCB bij het onderzoek van de verzoeker als sollicitant ten onrechte een kyfosehoek van $>45^\circ$ heeft vastgesteld.

Het tweede onderdeel van het middel is niet gegrond.

10. In de bestreden beslissing wordt vermeld dat de verzoeker beroep indiende voor “kyfose $>45^\circ$ - criterium 1213”, dat zijn medisch profiel wordt bepaald op “P5S2I2V2C1A1M1E1G2Y2K1O1” en dat hij “definitief ongeschikt” is. De koninklijke besluiten van 28 augustus 1981 en 11 maart 2003 worden voorts samen met de wet van 27 maart 2003 als “referenties” in herinnering gebracht. Deze verwijzing naar de bestaande reglementering -die logisch gestructureerd is zodat zij met een minimale inspanning ook voor een leek wel degelijk te begrijpen is- met daarbij de quoterings die de MCB aan de verzoeker gegeven heeft, volstaat als formele motivering, aangezien de verzoeker er duidelijk mee verneemt waarom hij definitief ongeschikt wordt verklaard: met factor P5 is hij, als sollicitant, ongeschikt voor elke functie.

De verzoeker stelt dat, zo de motivering “in rechte” misschien voldoet, zulks niet het geval is met de motivering “in feite” en hij vergelijkt de beoordeling van de MCB met de beoordeling waarover de Raad van State in het arrest nr. 198.302 van 30 november 2009 uitspraak gedaan heeft en waar een omstandige uiteenzetting was gegeven. Gewis dringt in deze zaak de vaststelling

zich op dat de MCB inderdaad uitermate karig is geweest in haar uitleg, maar dat verhindert niet dat de verzoeker er in alle duidelijkheid heeft kunnen in lezen dat zijn beroep, gesteund op de grond dat hem een kyfose van meer dan 45° was toegekend, verworpen wordt en dat hij met een profiel P5 definitief ongeschikt is, hetgeen niet anders kan gelezen worden dan dat de MCB geoordeeld heeft dat zijn kyfose inderdaad zo groot was dat hij niet toegelaten kon worden. De verzoeker kon derhalve wel degelijk de bestreden beslissing goed begrijpen. Hij heeft ze overigens blijkbaar ook goed begrepen, aangezien uit de stukken van het dossier blijkt dat hij zich precies met het oog op de bepaling van de kyfosehoek medisch heeft laten onderzoeken en de bestreden beslissing op dat vlak inhoudelijk bekritiseert. De kritiek van de verzoeker op de formele motivering kan niet aangenomen worden.

Wat de materiële motivering betreft, te weten de vraag of wat de MCB aan de verzoeker heeft medegedeeld ook op deugdelijke gronden berustte die steun vinden in het dossier, volstaat hic et nunc de vaststelling dat de verzoeker, als gevolg van zijn beroep bij de MCB, medisch onderzocht werd door dokter Duinslager, die in zijn verslag onder de rubriek “bijkomende onderzoeken” melding maakt van de gegevens die hem werden voorgelegd en van een “eigen meting” die resulteerde in een “50° -manueel met fout van +/- 5° ...”. Die medische vaststelling vormt de grondslag voor het besluit van de MCB dat de verzoeker de maximale waarde van 45° overschrijdt.

Het derde onderdeel van het middel is niet gegrond.

11. De verzoeker beroept zich op een onderzoek dat hij heeft laten uitvoeren in het AZ te Turnhout op 14 april 2010 en dat gewag maakt van een kyfosehoek van 20°. Die conclusie houdt het bewijs niet in dat het besluit van dokter Duinslager, na zijn onderzoek van 24 maart 2010, onregelmatig is. En aangezien het verslag dagtekent van een latere datum, kan aan dokter Duinslager ook niet verweten dat hij dat stuk niet in zijn beredenering betrokken heeft.

Het vierde onderdeel van het middel is niet gegrond.

12. Bij de afwikkeling van het beroep van de verzoeker is wel degelijk een onderzoek gebeurd: in het administratief dossier is het verslag van dokter Duinslager daarover neergelegd. Het vijfde middelonderdeel ontbeert wat dat betreft feitelijke grondslag.

In de omstandigheid dat de verzoeker vroeger mogelijk ook nog onderzoeken ondergaan heeft en dat toen nooit gesproken is over rugproblemen kan geen bewijs worden gezien van de onregelmatigheid van de bestreden beslissing. De bestreden beslissing steunt op een momentopname waarbij de geneesheren de actuele toestand van de betrokkene vaststellen.

13. Uit het verslag van het onderzoek van dokter Duinslager blijkt dat hij rekening gehouden heeft met de resultaten van de onderzoeken die voordien waren gebeurd (de medische basisselectie waarin een kyfose van 65° was bepaald; het onderzoek van de geneesheer die de verzoeker had geconsulteerd en die een kyfose van 43° had bepaald) om vervolgens op grond van een “eigen meting” te besluiten tot een kyfosehoek van 50° en vervolgens, rekening houdend met een foutmarge van 5° , te besluiten dat de verzoeker niet voldeed aan de gestelde eis van 45° . Die coherente overwegingen omtrent de gezondheidstoestand van de verzoeker vormen een deugdelijke grondslag voor het besluit van de geneesheer.

14. De verzoeker betwist dat de geneesheer van de MCB in zijn geval kon besluiten dat zijn kyfosehoek hoger lag dan 45° . Zelf aangevraagde onderzoeken -in zijn memorie van wederantwoord verwijst hij naar onderzoeken van 24 en 30 augustus 2010 maar de bewijzen daarvan zijn nooit aan de Raad van State overgemaakt- zouden aantonen dat zijn kyfosehoek binnen normale grenzen, dit is onder 45° , ligt. Hij vraagt daarom dat een deskundige ter zake klaarheid zou brengen.

De verzoeker wil met medische attesten waarop hij zich nu in de procedure voor de Raad van State beroept, bewijzen dat de MCB zich vergist heeft door op het verslag van dokter Duinslager voort te bouwen, aangezien de verslagen van zijn nieuwe onderzoeken verwijzen naar een kyfosehoek van “+/- 20°” of een hoek “tussen 20° en 35°”. Zou de Raad van State een deskundige opdracht geven om de verzoeker te onderzoeken en op grond daarvan zelf vaststellen welke de kyfosehoek bij hem nu is, dan beoordeelt hij niet meer de wettigheid van de bestreden beslissing, dan gaat hij in de plaats van het bestuur over tot een nieuwe feitenvinding, hetgeen niet zijn bevoegdheid is. De vraag om een deskundigenonderzoek is niet ontvankelijk.

15. De Raad van State kan, rekening houdend met de argumenten die de verzoeker bij hem aanbrengt, mogelijk tot het besluit komen dat de geneesheer van de MCB onmogelijk tot zijn conclusie is kunnen komen. Die vaststelling kan evenwel te dezen, rekening houdend met het feitelijk verloop van het besluitvormingsproces, niet gemaakt worden, aangezien de betrokken geneesheer op het ogenblik van zijn onderzoek toch reeds beschikte over een verslag van een adviserend geneesheer van de verzoeker, waarin de kyfosehoek ook reeds op 43° werd bepaald. De post factum verslagen van andere adviserende geneesheren van de verzoeker zijn niet van aard om te besluiten dat dokter Duinslager op kennelijk onredelijke wijze besloten heeft dat de verzoeker een kyfosehoek van meer dan 45° had.

16. Het vijfde onderdeel van het middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 16 januari 2012, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Jeroen Van Nieuwenhove,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche